

[Indenrigsministeren.]

jeg kan ikke erkende, at dette Forslag stiller Venstres Vælgere ringere, end de har Krav paa, eller at det, som det ærede Medlem udtrykte sig, skulde være udformet ud fra Hensynet til tilfældige partimæssige Konjunkturer. Derimod skal jeg gerne erkende, at Valglovsforslagets Fremsettelse har en nær Sammenhæng med den Udnyttelse af partimæssige Konjunkturer, som Venstre ved sidste Valg har gjort sig skyldig i.

Det ærede Medlem undrede sig over, at Regeringen saa hurtigt havde fremsat dette Forslag, og mente, at man roligt kunde have ladet det vente til Forfatningsrevisionen, og det ærede Medlem var i denne Forbindelse inde paa, at Valglovsforslaget skulde være Udtryk for, at Regeringen havde mistet sin Interesse for en snarlig Forfatningsrevision. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at det stadig er Regeringens Hensigt at søge en Forfatningsrevision fremmet saa meget, som det er muligt, men Regeringen er jo en Mindretalsregering, som ikke har det helt i sin egen Haand at afgøre, hvor hurtigt dette kan ske. Derimod har Regeringen følt sig ganske overbevist om, at en Valglovsrevision baade var paakrævet og ogsaa hurtigt kunde gennemføres. Jeg har følt mig overbevist om dette, fordi der, kort Tid efter at jeg overtog mit Embede som Indenrigsminister, fra flere Partier blev rettet Henvendelse til mig om at faa denne Sag bragt i Orden snarest muligt.

Da det ærede Medlem var saa afvisende over for Forslaget som Helhed, er der for saa vidt ingen Grund for mig til at komme meget ind paa Enkeltheder i hans Kritik. Jeg skal dog lige gøre nogle faa Bemærkninger.

Naar man i 1915 anvendte Areal faktoren 10, var det maaske nok mere Udtryk for den Mandatfordeling, man ønskede at opnaa, end Udtryk for, at man mente, at denne Beregningsmaade vilde være den eneste, der kunde føre til det rigtige Resultat, men netop den Omstændighed, at man i 1915 samtidig med den nye Grundlov fandt, at denne Beregningsmaade gav et rigtigt Resultat, og den Omstændighed, at man i de 30 Aar, der er gaaet siden da, stadig har bygget paa dette Grundlag, synes mig dog at tyde paa, at det næppe kan være saa helt galt ogsaa fortsat at regne med at kunne bygge paa dette Princip.

Det ærede Medlem kritiserede, at Mandatfordelingen efter Forslagets § 17 blev lagt helt i Ministerens Haand, idet han mente, at denne Fordeling alene maatte være et Rigsdagsanliggende. Denne Kritik

forstaar jeg ikke. Loven overlader intet til Ministerens Skøn, men fastslægger ganske nøje Grundlaget for Mandatberegningen.

Med Hensyn til det ærede Medlems Kritik af, at der ikke kredsvælges et Medlem for hver Opstillingskreds, skal jeg sige, at jeg ikke kan se, at det betyder nogen væsentlig Ændring fra den nuværende Ordning, hvorefter der ganske vist er lige saa mange kredsvalgte, som der er Opstillingskredse, men ikke er nogen som helst Garanti for, at hver enkelt Opstillingskreds faar et Kredsmandat.

Det ærede Medlems voldsomme Kritik af de i § 23 foreslaaede Bestemmelser om Anmeldelse af nye Partier forbavsende mig meget. Saa vidt jeg har forstaaet, har ogsaa det ærede Medlems eget Parti adskillige Medlemmer, som har den Opfattelse, at man ikke bør gøre det alt for let at danne nye Partier, og hvis man er enig i dette Maal, maa man ogsaa gaa ind for de Midler, som fører til Maalet.

Det ærede Medlem erklærede i Slutningen af sin Tale — lidt overraskende for øvrigt, synes jeg —, at han er villig til at medvirke til Udarbejdelse af en bedre Valglov med Ret og Skel til alle Sider. Jeg takker for dette Tilsagn, men maa sige, at jeg savnede bare en lille Antydning af, efter hvilke Grundlinier det ærede Medlem kunde tænke sig at opnaa dette Maal. Det er jo det samme Maal, der er mit.

Over for det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vil jeg gerne først udtrykke min Glæde over, at vi synes at være ganske enige med Hensyn til det Maal, der skal naas, og naar det er Tilfældet, bliver vi ogsaa nok enige om Midlerne.

Med Hensyn til det Stemmetail, der kræves for at et Parti kan opnaa Tillægsmandat, og det Antal Folketingsmedlemmer, der kræves for at kunne anmelde et nyt Parti, vil det ærede Medlem ikke stille helt saa strenge Krav som Forslagets, men Afstanden mellem vore Standpunkter er jo ikke særlig stor, og om disse Forhold er jeg villig til at forhandle nærmere i Udvalget. Det Antal Vælgere, der kræves til Anmeldelse af et nyt Parti, vil det ærede Medlem kun sætte til 15 000, medens Forslaget kræver 60 000. Efter min Opfattelse vil det dog være naturligt at kræve lige saa mange Vælgere, som svarer til det Antal Folketingsmedlemmer, der kan anmelde et nyt Parti, men ogsaa herom vil vi kunne tale os til Rette i Udvalget.

Det ærede Medlem pegede paa, at Forslaget vil medføre, at Tillægsmandater for en stor Del vil falde i tættere befolkede